

УДК: 636

ISBN: 978-966-1550-33-8

DOI: <https://doi.org/10.33694/978-966-1550-33-8>

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК
Інститут тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова
«Асканія-Нова» - Національний науковий селекційно-
генетичний центр з вівчарства

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО
ТВАРИННИЦТВА»**

**З НАГОДИ 90-РІЧЧЯ З ДНЯ ЗАСНУВАННЯ ІНСТИТУТУ
ТВАРИННИЦТВА СТЕПОВИХ РАЙОНІВ
ІМЕНІ М. Ф. ІВАНОВА «АСКАНІЯ-НОВА» ТА 150-РІЧЧЯ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІКА М. Ф. ІВАНОВА
*28 жовтня 2021 р.***

**Асканія-Нова
2021**

ФІЗИКО-МЕХАНІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ВОВНИ ОВЕЦЬ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ З УРАХУВАННЯМ НАСТРИГУ МИТОЇ ВОВНИ

Н. М. Корбич, кандидат сільськогосподарських наук

Херсонський державний аграрно-економічний університет
вул. Стрітенська, 23, м. Херсон, 73006, Україна
e-mail: nkorbich1@ukr.net

До основних фізико-механічних властивостей вовни належать: тони́на, довжина, звивистість, міцність, пружність, розтяжність, еластичність, пластичність, колір, блиск, звалювання, крім того вона має прядильні властивості.

Довжина вовни — цінна технологічна властивість. У роботі проведено оцінку природної довжини вовни овець різних статево-вікових груп з урахуванням їх поділу за настригом митої вовни. Встановлено, що довжина вовни дорослого поголів'я, не зважаючи за поділом на групи, була меншою порівняно з довжиною вовни молодняка та коливалася в межах 9,4-10,0 см.

Порівнюючи показники довжини вовни з урахуванням настригу митої вовни встановлено, що тварини всіх дослідних груп які мали більший настриг митого волокна характеризувалися і більшою довжиною вовни. Так, у групі баранів-плідників та вівцематок вона становила 10,0 см, у баранчиків 12,6 та ярок – 11,5 см. Різниця з мінімальним значенням відповідно склала, 0,4, 0,6, 0,8 та 0,9 см.

У роботі проведено оцінку тони́ни вовни дослідного поголів'я овець різних статей з урахуванням їх настригу митої вовни. Під тониною розуміють діаметр вовниники, визначений у мікронах. Однорідна вовна за тониною поділяється на якості або сортименти, кожному з яких відповідає певна товщина в мікронах.

Згідно вітчизняної і Брадфордської класифікації однорідної вовни за тониною вовна баранів-плідників всіх дослідних груп віднесена до 60 якості та оцінена в межах 23,58-24,30 мкм. Вівцематки першої та другої групи характеризувалися вовною 60 якості, а третьої, з найбільшими показниками настригу митої вовни, мали дещо тоншу вовну, яка віднесена до 64 якості. У групах баранчиків та ярочок різниці за тониною вовни не виявлено, вся вона була віднесена 70 якості і згідно нормативних вимог була

дещо потоншеною. Так як молодняк асканійської тонкорунної породи повинен мати вовну 64 – 58 якості.

На основі двох вище наведених показників у роботі проведено розрахунки відносної довжини вовни, тобто відношення природної довжини до тинини вовни. Встановлено, що тварини для яких характерна більш довша та більш тонка вовна (баранчики та ярочки) мали більші показники відносної довжини вовни. Тому пряжа виготовлена із даної вони буде мати більші номери порівняно з пряжею одержаною із вовни дорослого поголів'я.

У розрізі дослідних груп встановлено, що чим більший настриг митої вовни мали тварини, тим відносна довжина вовни мала вищі показники. Так, у баранів-плідників вона становила 4,18 мм/мкм, з різницею на 0,08 та 0,2 мм/мкм, у вівцематок, відповідно 4,36 мм/мкм з різницею 0,42-0,38 мм/мкм, у баранчиків – 6,84 мм/мкм, різниця між групами, що порівнюються була в межах 1,2-0,7 мм/мкм. У групі ярчок перевага склала 0,66 мм/мкм.

Таким чином, за результатами проведеної роботи можна зробити загальний висновок, що тварини різних статевих-вікових груп (барани-плідники, вівцематки, баранчики та ярки), що мали вищі показники настригу митої вовни мали і кращі данні фізико-механічних властивостей вовни.

Тому, пропонується направити селекційно-племінну роботу на збільшення показників настригу митої вовни у всіх статевих-вікових групах овець з метою збільшення рентабельності галузі.

ОСОБЛИВОСТІ СЕЛЕКЦІЙНО-ПЛЕМІННОЇ РОБОТИ З ВІВЦЯМИ АСКАНІЙСЬКОЇ КАРАКУЛЬСЬКОЇ ПОРОДИ

Н. А. Кудрик, кандидат с.-г. наук

ORCID: 0000-0002-9556-2430

Інститут тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова
«Асканія-Нова» - Національний науковий селекційно-генетичний
центр з вівчарства
вул. Соборна, 1, смт Асканія-Нова, Каховський р-н,
Херсонська обл., 75230, Україна
e-mail: ascitsr_priemnaya@ukr.net

Інтенсифікація каракульського вівчарства неможлива без підвищення плодючості, молочності, а також значного поліпшення смушкових якостей. Запорукою цього є систематична селекційно-племінна робота, ефективне використання генетичного потенціалу породи на основі поглиблених методів селекції.

Селекційно-племінна робота з вівцями асканійської каракульської породи здійснюється в напрямку значного підвищення племінних і продуктивних якостей тварин шляхом відбору і підбору, поліпшення годівлі та утримання, що забезпечує одержання тварин з міцною конституцією і доброю пристосованістю до місцевих умов.

Напрямок селекційно-племінної роботи в каракулівництві проводиться за вимогами легкої промисловості і ринку. Оскільки на сьогодні моніторинг ринку каракулю показує тенденцію росту попиту та вартості на смушки ребристо-плоскої групи, винила необхідність вести селекційно-племінну роботу з метою отримання саме такої продукції.

Смушки повинні відповідати таким вимогам: мати площу не менше 1250-1500 см², бути легкими і тонкоміздоровими, з коротким і середньої довжини волосом, володіти добре вираженим блиском і шовковистістю, з довгими і середніми щільними завитками, які утворюють чіткий рисунок.

До бажаного типу відносяться ягнята із числа однаків та двійневих, живую масою при народженні 3,5-4,0 кг, з довгими і середніми за довжиною, напівкруглими вальками шириною 5-7мм, що створюють чіткий рисунок, з густим шовковистим і блискучим